

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR WERKGELEGENHEID EN
ECONOMISCHE AANGELEGENHEDEN

VERGADERING VAN MAANDAG 24 JUNI 1996

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van Toerisme Vlaanderen inzake illegale campings

VOORZITTER : De heer Herman Candries

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.25 uur.*

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van Toerisme Vlaanderen inzake illegale campings

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Ramoudt tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het beleid van Toerisme Vlaanderen inzake illegale campings.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, collega's, er is weinig te merken van de nieuwe politieke cultuur die in dit parlement zou moeten heersen. Ik stel vast dat de werkzaamheden op een zeer eigenaardige manier worden bepaald. De vastgelegde commissievergaderingen beginnen trouwens ook op een eigenaardig uur. Ik heb begrepen dat u net van tafel komt, mijnheer de minister-president. Ik hoop dat ik uw spijsverteringsproces niet zal verstoren.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik excuseer me voor mijn laattijdige aankomst. Ik zal des te sneller antwoorden op de vraag.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Vorige week was er een vergadering met de leden van de Uitgebreid Bureau en de commissievoorzitters. Daar stelde men vast dat een aantal commissies, ook de onze, een heel zware agenda moeten afwerken. Men stelde voor de interpellaties en vragen om uitleg bij voorkeur 's maandags in de namiddag op de agenda te plaatsen. De andere commissiewerkzaamheden kunnen dan volgens een blokformule worden gepland : elke commissie kiest een vast vergadermoment, voor onze

commissie zou dat op donderdag zijn. De ontwerpen en voorstellen van decreet kunnen dan op donderdag worden behandeld. Dit geldt voor een drietal commissies.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Vroeger respecteerde men de blauwe maandag, en dat was een goed gebruik. Het was een universeel begrip dat ook in Frankrijk en Engeland werd gerespecteerd.

– *De heer Robert Voorhamme, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik ga over tot mijn interpellatie over de illegale campings. Wat is hier de zuivere en ruime betekenis van het woord illegaal ? Zijn het campings die niet aan het kampeerdecreet beantwoorden of campings die niet aan andere decreten, zoals het duinendecreet, of aan een gewestplan, beantwoorden ? Wat is de juiste inhoud van het begrip illegaal ?

Het kampeerdecreet streeft naar een aanzienlijke verbetering van de kwaliteit van de campings, onder meer door strenge normen inzake sanitaire voorzieningen en brandveiligheid. Op die manier kan er een classificatiesysteem worden ingevoerd. Het decreet kwam niet probleemloos tot stand. Het was klaar in maart 1993, de uitvoeringsbesluiten waren echter pas in augustus 1995, met terugwerkende kracht tot de maand maart, beschikbaar. Daardoor ging heel wat tijd verloren voor wie aan de bepalingen van het decreet wilde voldoen.

Ik wil niet verder ingaan op het kampeerdecreet, maar wel op de bevoegdheid inzake illegale campings. Volgens de minister van Ruimtelijke Ordening zijn vier van de tien campings illegaal. Volgens uw diensten voldoet 75 percent niet aan de bepalingen. Volgens de minister van Ruimtelijke ordening begaan 220 kampeerterreinen een overtreding. Volgens uw diensten beschikken ruim 300 terreinen niet over de juiste vergunning. Wie is er nu eigenlijk bevoegd om campings te evalueren ? Op een vraag ter zake

Ramoudt

van de heer Malcorps antwoordt minister Baldewijns – de minister van Ruimtelijke Ordening – dat dit niet zijn bevoegdheid is, maar wel die van minister Martens – minister van Gezin en Welzijn. Binnen uw eigen regering weet men blijkbaar niet meer wie bevoegd is inzake toerisme en in het bijzonder inzake kampeertreinen. Kunt u hieromtrent opheldering brengen? Wie verleent vergunningen aan campings? Ruimtelijke Ordening heeft slechts een adviserende bevoegdheid, de administrateur-generaal beslist of hij dit advies al dan niet volgt.

Het Instituut voor de Statistiek schiet schromelijk tekort inzake cijfermateriaal over de toeristische sector. Hoe zal het Vlaams Instituut voor de Statistiek, het VLIS, hiermee omspringen? Het bestaande cijfermateriaal spreekt het Westvlaams Economisch Studiebureau tegen. We weten zelfs niet hoeveel campings er zijn. Toerisme Vlaanderen vermeldt 464 gekende kampeertreinen. Impliceert dit dat er eventueel heel wat niet-gekende kampeertreinen bestaan? Waarom verschillen deze cijfers van de cijfers van Ruimtelijke Ordening? Hanteert Ruimtelijke Ordening een andere definitie dan Toerisme Vlaanderen?

Iedere camping wordt verondersteld tegen 1999 te voldoen aan de bepalingen van de wetgeving. Hoeveel aanvragen werden er ingediend? Hoeveel campings zijn er eigenlijk, bestaat er een nominatieve lijst? Hoeveel vergunningen werden al toegekend? Hoeveel werden er gunstig beoordeeld? Hoeveel campings zullen nooit een vergunning krijgen? In het kustgebied hebben kampeertreinen bijvoorbeeld af te rekenen met het duinendecreet. De daar gevestigde campings kunnen op geen enkele wijze voldoen aan het kampeerdecreet: er mag immers geen steen worden verlegd. Ze worden gedwongen de exploitatie stop te zetten. Voorziet u daar in enige vorm van schadevergoeding?

De overheid schiet nog tekort. Een aantal campings liggen niet in de zone waar ze thuishoren. Maar het is toch de plicht van de overheid diegene die niet kunnen voortbestaan alternatieven te bieden. Indien het aantal campings, die vandaag als illegaal worden beschouwd, moet verdwijnen, dan gaat het om 7 tot 15.000 kampeerplaatsen. Het spreekt voor zichzelf dat die inkrimping een invloed zal hebben op de prijsvorming. Wanneer het aanbod vermindert, stijgt de prijs uiteraard. De dagprijs bedraagt nu zowat 750 frank, extra's niet inbegrepen. Dit is al behoorlijk. Een prijsverhoging zou het kamperen tot een elitaire vorm van vakantiebeleving kunnen maken. Het decreet wil de sociale factor van het kamperen toch niet in het gedrang brengen?

Dan is er nog het feit van de verschillende belastingsregimes in Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen droeg de Adviesraad op een onderzoek in te stellen naar de belastingsregimes bij de campings. Deze studie bevestigt mijn be-

zorgdheid. Het lokale belastingbeleid verschilt enorm. Zowel de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing als de directe belastingen op de kampeertreinen zijn zeer onevenredig. Daardoor kan men bijna spreken van concurrentievervalsing. Zodra de prijs niet meer haalbaar is voor de klant, trekt men vaste bewoners aan die de kosten kunnen spreiden over twaalf maanden. Dat is dan weer illegaal. Ik pleit voor een doorzichtig en doordacht fiscaal beleid om het bestaan van vele campings te verzekeren.

Mijn concrete vragen, mijnheer de minister-president. Hoe verklaart u dat de cijfers inzake illegale campings van Toerisme Vlaanderen veel lager liggen dan die van Ruimtelijke Ordening? Hoeveel illegale campings zijn er? Hoeveel campings zijn er in totaal? Hoeveel hebben een vergunning? Hoe lang zal Toerisme Vlaanderen het huidige gedoogbeleid nog aanhouden? Voor de brandveiligheid spreekt men over een verlenging van één jaar. Eigenlijk zouden ze al moeten verlengd zijn. Welke maatregelen wilt u treffen voor de uitbaters die de kans niet kregen zich aan de regels te conformeren? Door het opdoeken van de illegale campings verdwijnen veel kampeerplaatsen. Welke alternatieven zijn er en waar wilt u ze aanbieden? Zult u nieuwe terreinen afbakenen? Wilt u de gewestplannen wijzigen? Wilt u het gedoogbeleid voortzetten? Het decreet zegt dat er een proces verbaal wordt opgesteld voor degenen die na 1999 nog geen vergunning hebben. Dat is de aanzet voor een juridische betwisting. Die kan tien, vijftien jaar duren, indien nodig nog langer. De sector heeft recht op duidelijkheid. Het lijkt me aangewezen dat de minister-president zijn collega van Ruimtelijke Ordening aanspreekt en dat alleen de bevoegde minister nog uitspraken ter zake mag doen.

De voorzitter: Wenst zich iemand aan te sluiten?

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert: Bij de bespreking van de beleidsbrief Toerisme Vlaanderen wees ik de minister-president erop dat de overheid verwarring heeft gezaaid door alle campings te vragen zich in regel te stellen tegen maart 1996. Wie zijn camping op een illegale plaats had georganiseerd, kon dat gewoon niet. De minister-president antwoordde toen dat campings op ontoelaatbare lokaties nooit zouden worden gelegaliseerd. Intussen heeft de overheid niets, maar dan ook niets ondernomen. U creëert de idee dat alles nu toch kan. Verbale duidelijkheid volstaat niet. Wat staat er nu te gebeuren met de illegale, niet-legaliseerbare campings? Welke concrete begeleidingsmaatregelen wilt u uitwerken om de verhuis of de beëindiging van de activiteiten te vergemakkelijken? Welke alternatieven zult u aanbieden? De talrijke campings zijn er niet gekomen omwille van de winstgevendheid van het initiatief maar omwille van een reële sociale behoefte. Hoe wilt u het verlies aan kampeerplaatsen opvangen?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Nog even de wettelijke feiten op een rijtje. Ik citeer. Het besluit van de regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven bepaalt dat het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve bedrijven in de diverse uitvoeringsbesluiten in werking treedt op 15 maart 1995. Overeenkomstig hetzelfde besluit, moeten de terreinen die op het ogenblik van de inwerkingtreding over geen vergunning beschikken, afgeleverd volgens de wet van 13 april 1970 op het kamperen, minstens een principiële vergunning aanvragen binnen het jaar na de inwerkingtreding. De vergunde terreinexploitanten krijgen volgens de overgangsbepalingen zoals bepaald in het exploitatiebesluit tot 31 december 1999 de tijd om over een nieuwe vergunning te beschikken. Einde citaat. Dit is het wettelijke kader dat het dossier schetst. Door de laattijdige publikatie van de uitvoeringsbesluiten in het Belgisch Staatsblad beschikten de betrokken terreinen slechts over 6,5 maanden om zich aan de regels te conformeren. Hierdoor liep ook de informatiecampagne ten behoeve van de sector van Toerisme Vlaanderen vertraging op. Wie de sector heeft gevolgd, weet dat we beslissingen moeten treffen. De toestand raakt de rand van de legaliteit.

Er werden allerhande bouwwerken – dikwijls met sociale aspiraties – voor recreatie in openlucht neergepoot. De wortels van dit probleem reiken twintig tot dertig jaar terug. Tijdens mijn bezoek aan de kust werd ik uitvoerig voorgelicht over de diverse fasen in de kustontwikkeling. Het verbeteren en versterken van het kusttoerisme is een heel groot probleem.

Een aantal campings, al dan niet voor permanente bewoning, hebben geen enkele legale basis. Sommige plaatsen aan de kust zijn verschrikkelijk en totaal verwoest. Ik vraag me werkelijk af hoe we dat ooit weer in orde zullen krijgen. Ik bezocht onder meer het prachtig ingerichte domein van Raversijde. Slechts vijftig meter verder ontmoeten al de meest merkwaardige wantoestanden.

Het kampeerdecreet van 1993 had goede bedoelingen inzake de sanering van het landschap. De uitvoering ervan blijkt echter niet zo eenvoudig, noch inzake rechtszekerheid, noch inzake landschapsverbetering. Bovendien is er nog de problematiek van de permanente bewoning op campings. Vanuit mijn bevoegdheid voor toerisme wens ik daar rekening mee te houden, zonder evenwel de toepassing van het decreet op de recreatieve verblijven in openlucht in het gedrang te brengen. Het is niet zo eenvoudig al deze campings te sluiten.

Bepaalde onderdelen van het bestaande decreet van 1993 zijn moeilijk toepasbaar. Het decreet zelf roept overigens

grote vragen op inzake de permanente bewoning. Billijk en rechtlijnig handelen is moeilijk. Gelet op de bovenstaande argumenten en op het feit dat op 15 maart 1996 slechts heel weinig en meestal onvolledige aanvragen werden ingediend, is een wijziging van de uitvoeringsbesluiten noodzakelijk. Ik vermeld de cijfers : 36 van de waarschijnlijk 500 in aanmerking komende campings vroegen op 15 maart 1996 een principiële vergunning aan, dit cijfer liep ondertussen op tot 100. Door het wijzigen van de uitvoeringsbesluiten beschikken de campinguitbaters over een bijkomende periode om een principiële vergunning aan te vragen. 31 december 1999 blijft echter de limiet voor het bekomen van een definitieve vergunning, zoveel moet nu duidelijk zijn.

Op uw eerste en tweede vraag kan ik antwoorden dat Toerisme Vlaanderen in 1992 een schriftelijke bevraging van de gemeentebesturen op het getouw zette. Deze was gebaseerd op de oude kampeerwet van 1970 en niet op de gewestplanzonering van Ruimtelijke Ordening, die recent als inventarisbasis diende. Aangezien een aantal kampeerterreinen al over een vergunning beschikten vóór de gewestplannen van kracht werden, lopen de onderzoeksresultaten uiteen. Het probleem is al meer dan 25 jaar oud. Er werd ter zake nooit opgetreden. Bovendien kregen bepaalde terreinen, waarvan de vergunning door het gemeentebestuur werd geweigerd, een kampeervergunning na beroep bij de bestendige deputatie. Bij de inventaris van de administratie Ruimtelijke Ordening werd niet noodzakelijk een onderscheid gemaakt tussen kampeerterreinen en terreinen met weekendverblijven. Uit de tellingen van Toerisme Vlaanderen in 1992 bleek dat van de 345 getelde terreinen er 119 niet vergund of illegaal waren, illegaal volgens de wet van 1970. De administratie Ruimtelijke Ordening telde recent, op een totaal van 550 terreinen, 220 illegaal ingeplante terreinen.

Met betrekking tot uw derde en vierde vraag vermeld ik dat Toerisme Vlaanderen in 1995 gestart is met de uitvoering van het nieuwe kampeerdecreet en zeker geen gedoogbeleid voert. De toestand is echter uiterst verward, een waar imbrogljo. Er heerst grote onduidelijkheid over de basis waarop vergunningen werden verleend. Er is soms een verschil tussen vergunningen die worden toegekend door de gemeenten en deze van de bestendige deputatie. Er werd in overgangsmaatregelen voorzien. Het zou hoegenaamd onmogelijk en onbillijk zijn van vandaag op morgen het decreet van 1993 strikt toe te passen. Op 31 december 1999 moet het landschap gesaneerd zijn. Hier van wens ik niet af te wijken.

Toerisme Vlaanderen is er zich terdege van bewust dat elke sluiting van een illegale camping economische, juridische en sociale gevolgen zal hebben. Deze moeten op een maatschappelijk verantwoorde manier worden aangepakt en begeleid. De eerste stappen om tot een nauwere samenwerking te komen werden al gezet, en dit voor alle problemen bij de uitvoering van het nieuwe kampeerde-

Van den Brande

creet : toerisme, ruimtelijke ordening, welzijn, huisvesting. Er is niet alleen de problematiek van de illegaal ingeplante terreinen maar ook deze van de permanente bewoning. De problematiek van de permanente bewoning is minstens zo belangrijk als die van de ruimtelijke ordening. Ook hier zijn begeleidende maatregelen vereist. Dat betekent echter niet dat de basisbepalingen van het decreet niet zullen worden toegepast, maar wel dat de uitvoeringstermijn iets flexibeler zal worden geïnterpreteerd.

Op uw vijfde vraag antwoord ik dat er nood is aan een dringende sanering van de campingsector. Dit is één van de uitgangspunten van het nieuwe kampeerdecreet. Tegen het einde van deze eeuw zullen een aantal kampeerplaatsen daadwerkelijk verdwijnen. Daar kan men niet omheen. Toerisme Vlaanderen wil het toeristisch kamperen bevorderen. Het exploitatiebesluit bepaalt dat kampeerterreinen over minstens 15 percent toeristische kampeerplaatsen moeten beschikken. Ik vermeld nog even het pilootproject van de trekkershutten. Deze houten constructies met kampeerfaciliteiten voor maximaal vier personen worden ingeplant op kampeerterreinen en centra voor verblijfsrecreatie. Deze trekkershutten kunnen slechts voor beperkte duur door dezelfde kampeertoeristen worden benut. Er werden al 84 van dergelijke hutten geplaatst. Toerisme Vlaanderen werkt aan de uitbouw van een netwerk over heel Vlaanderen.

In het perspectief van het toenemende belang van de toeristische sector en de vrijetijdsbesteding dient het Structuurplan Vlaanderen voldoende gronden ter beschikking te stellen om in de toekomst aan kampeertoerisme te kunnen doen. Ik zal er bij minister Baldewijns op aandringen deze zaak te onderzoeken en een dubbele doelstelling in te vullen. Enerzijds tegen het einde van 1999 saneren wat illegaal is, met begeleidingsmaatregelen.

Ik heb afgesproken met minister Baldewijns dat we ons beleid beter op elkaar zullen afstemmen. Uiteraard kan Ruimtelijke Ordening niet voor elk deelbeleid opzij worden geschoven. Dit zou tegen de basisfilosofie van het Ruimtelijk Structuurplan indruisen. Dat geldt ook voor bedrijfs- en andere terreinen binnen het geheel van de open ruimte. U pleit voor een doorzichtig fiscaal beleid. Ik deel uw mening. We moeten oplossingen zoeken voor de incoherente situaties. Wat de brandveiligheid betreft, de Bijzondere Commissie Brandveiligheid bekijkt de zaak momenteel. Ik hoop dat ze binnenkort haar besluiten mededeelt. Wanneer de definitieve aanvraagtermijn vastgetrokken is, zullen we een beter zicht hebben op de cijfers. De cijfers van Ruimtelijke Ordening steunen op een andere parameter. Ik probeer het puin te ruimen van het niet-beleid van de afgelopen 25 jaar. Zowel de toenmalige Vlaamse Executieve, de gemeentebesturen, als de bestendige deputatie bleven passief. De sanering wordt geen ge-

makkelijke taak maar ik wil tegemoetkomen aan de wens om aan openlucht-recreatie te doen.

De voorzitter : Collega's, ik wil u eraan herinneren dat de voorzitters van de commissies, de voorzitter van het parlement en de leden van het Uitgebreid Bureau vorige week een rookverbod hebben afgekondigd. Het is aan de voorzitters om dit verbod te doen respecteren. We willen flexibel zijn en na elk punt op de agenda de rokers onder u de gelegenheid geven om buiten te gaan roken. Tijdens de zitting wordt evenwel niet meer gerookt.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister-president, uw antwoord was gewoontegetrouw zeer omstandig. U geeft toe dat het decreet op zichzelf niet slecht is, maar dat de uitvoeringsbesluiten het decreet ondergraven. Het moet toch mogelijk zijn een strategisch plan op te stellen met het stramien van de uitvoering, met de juiste timing, met de begeleidingsmaatregelen. Men mag de economische weerslag van het decreet niet onderschatten. Frankrijk beschikt over enorm grote terreinen om de Belgische toerist te lokken. Ik vraag niet het decreet niet uit te voeren. Ik vraag om duidelijkheid. Ik vraag dat u het aantal kampeerplaatsen niet inkrimpt. Er moeten alternatieven worden gezocht die het landschap niet schaden. We moeten de Belgen niet nog meer naar het buitenland verjagen. De campings worden nog steeds voor de helft door Belgen bezet. Een ander gevolg van de uitvoeringsbesluiten is dat de uitbaters gestopt zijn met investeren. De kwaliteit van de campings gaat zienderogen achteruit. We krijgen een kunstmatige afbraak van de kwaliteit waardoor de toeristen eraan denken uit te wijken naar Nederland.

U haalt een aantal cijfers aan. Een jaar na datum heeft Toerisme Vlaanderen 36 officiële aanvragen voor exploitatie binnengekregen. De sector ligt dus duidelijk niet wakker van uw decreet. Als het zo blijft evolueren, is uw decreet een maat voor niets. De campings zullen blijven maar de kwaliteit zal fel achteruit gaan. Ik kan uw cijfers nu trouwens echt niet meer volgen. Het kan toch niet zo moeilijk zijn om een nominatieve lijst op te maken van alle campings ?

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik krijg het gevoel dat u toegeeft het probleem onderschat te hebben. De definitie permanent wonen blijkt een probleem te vormen. Uw toegevendheid nu staat in schril contrast met uw keiharde uitspraak van december 1995. U reageerde toen spontaan. Nu klinkt u bedachtzaam maar u laat veel zij- en achterpoortjes open.

Dat brengt ons natuurlijk heel ver van de oorspronkelijke uitgangspunten. Ik kan er wel enig begrip voor opbrengen dat de vooropgestelde datum van 15 maart niet haalbaar bleek. U zegt dat een officiële verlenging van deze datum

Bogaert

wordt overwogen. Een nieuwe datum vermeldde u echter niet, dacht ik. Hierover verwacht ik toch enige duidelijkheid.

Mijnheer Ramoudt heeft gelijk als hij zegt dat Noord-Frankrijk – ik noem die streek altijd Zuid-Vlaanderen – staat te trappelen om in de kampeerbehoefte te voorzien. Dit vergroot nog onze bezorgdheid. Hoe zal de Vlaamse regering deze Noordfranse druk van antwoord dienen? Het is niet haalbaar alle illegale kampeerplaatsen te schrappen. Ik dring aan op alternatieven. Wat biedt de Vlaamse overheid aan; hoe wordt een reële sociale behoefte ingevuld? Hierop hebt u vandaag niet geantwoord. Tenzij ik niet goed heb geluisterd, iets wat me zelden overkomt als de minister-president het woord voert.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Het economische aspect is inderdaad heel belangrijk, mijnheer Ramoudt. We moeten echter een tweesporenbeleid voeren. Enerzijds zal wat illegaal is, moeten verdwijnen. Anderzijds zullen alternatieven worden ontwikkeld in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De heer Didier Ramoudt : Dat vraag ik dus expliciet.

Minister-president Luc Van den Brande : Sommige zaken zullen in de toekomst niet meer mogelijk zijn, bijvoorbeeld in bepaalde duinenstroken. We moeten nu kiezen wat we met onze 67 km kust willen doen. Een juweeltje kunnen we er niet meer van maken, maar we kunnen op z'n minst proberen de kust wat aantrekkelijker te maken. We moeten streven naar een kwaliteitsverhoging, want alleen zo kunnen we meer toeristen lokken. Het zogenaamde schouderseizoen is een van de zwakke punten. De toeristische capaciteit is groter dan de te verwachten toeristische vraag. Er zijn 470.000 bedden aan de kust. Zelfs spectaculaire acties, die de toeristenstroom met 20 procent zouden verhogen, zijn onvoldoende om de capaciteit volledig te benutten. We moeten de toeristische toeloop proberen te spreiden over het hele jaar. Onze kustgemeenten moeten aantrekkelijk worden gemaakt. Een aan-

tal gemeenten leverden al grote inspanningen. Tot de 32 SIF-gemeenten behoren trouwens 6 kustgemeenten.

Mijnheer Bogaert, het is niet de bedoeling deze zaken op de lange baan te schuiven. Ik geef u een voorbeeld van het beoordelen van de uitvoeringsbesluiten. Een aantal campinghouders bleek niet in staat om de vereiste basisinformatie door te geven aan Toerisme Vlaanderen. Er werd bijvoorbeeld gevraagd naar een plattegrond. Ik ben aardig geschrokken van de bestaande toestanden. Ik spreek dan over het onvoorstelbaar lage peil van enkele dossiers.

De heer Jean-Marie Bogaert : U bedoelt toch niet camping Kosmos?

Minister-president Luc Van den Brande : Nee, daar wil ik me niet over uitspreken, maar ik heb nu wel zicht op camping Kosmos. Niets menselijks is ons vreemd. Ik heb u gezegd waarom de cijfers verschillen. Ruimtelijke Ordening maakt bijvoorbeeld geen onderscheid tussen kampeerterreinen en terreinen met weekendverblijven. Ik geloof in een tweesporenbeleid. We kunnen een sociale behoefte niet negeren. Het campingtoerisme is complementair aan hotel- en andere accommodatie. We hebben de praktische toepassing van de uitvoeringsbesluiten misschien onderschat en nu moeten we alternatieven zoeken. We zullen de problemen met zin voor realiteit te lijf gaan.

De heer Jean-Marie Bogaert : Kunt u al een nieuwe datum vastleggen?

Minister-president Luc Van den Brande : Het is niet verstandig hierop een definitieve datum te plakken. Ik geloof dat het een kwestie van maanden is.

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord? (*Neen*)

Het incident is gesloten.

We gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.15 uur.*
